کله چې تاسې لمونځ کوئ، نو خپل صفونه برابر کړئ، بیا دې ستاسو څخه یو ستاسو امامت وکړي، نو کله یې چې تکبیر ووایه، تاسو هم تکبیر ووایئ

له حطان بن عبدالله الرقاشي څخه روایت دی وایي چې: ما له ابو موسی الأشعري رضی الله عنه سره لمونځ وکړ، نو کله چې قعدې ته ورسېده له خلکو څخه یو سړي وویل: لمونځ له نیکۍ او زکات سره یو ځای ذکر شو، هغه وویل:نو کله چې ابو موسی لمونځ پای ته ورساوه او سلام یې وګرځاوه مخ یې راوګرځاوه او ویې ویل: په تاسو کې چا دا او دا خبرې وکړې؟ وایي: خلک چپ شول، بیا یې وویل: په تاسو کې چا دا او دا خبرې وکړې؟ نو خلک چپ شول، ویې ویل: اې حطانه! کیدای شي تا به کړي وي؟ هغه وویل: ما ندي کړي، او یقینا زه وویریدم چې ته به پرې ما ورټې، نو له خلکو څخه یو سړي وویل: ما وکړې او ما پرې له خیر پرته بله اراده نه درلوده، نو ابو موسی وویل: آیا تاسو نه پوهیږئ چې په خپلو لمونځونو کې څه ووایئ؟ یقینا چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مونږ ته خطبه راکړه، نو مونږ ته یې زمونږ سنتونه بیان کړل او مونږ ته یې زمونږ لمونځ راوښود، ویې وییل: «کله چې تاسې لمونځ کوئ، نو خپل صفونه برابر کړئ، بیا دې ستاسو څخه یو ستاسو امامت وکړي، نو کله یې چې تکبیر ووایه، تاسو هم تکبیر ووایئ ، او کله یې چې: {غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلا الضَّالِّينَ} [الفاتحة: 7]، وویل: نو تاسو آمین ووایئ، ستاسو دعا به الله قبوله کړي، نو کله یې چې تکبیر ووایه او رکوع یې وکړه، تاسو هم تکبیر ووایئ او رکوع وکړئ، یقینا چې امام ستاسو څخه مخکې رکوع کوي، او ستاسو څخه مخکې راپورته کیږي»، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: « دا په هغې سره -جبران- شو (یعنې رکوع ته د وروسته تللو نقصان لہ رکوع څخه په وروسته پورته کېدلو سره جبران شو) او کله چې ووایي: سمع الله لمن حمده، تاسو ووایئ: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، نو ستاسو څخه به یې الله واوري، یقینا چې الله تعالی د خپل رسول صلی الله علیه وسلم په ژبه ویلي دي: سمع الله لمن حمده، یعنې الله د هغه چا وینا واوریده چې د هغه ستاینه یې وکړه، او کله یې چې تکبیر وکړ او سجده یې وکړه، نو تاسو هم تکبیر ووایئ او سجده وکړئ، بیشکه چې امام ستاسو څخه مخکې سجده کوي او ستاسو څخه مخکې له سجدې څخه پورته کیږي»، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: «دا په هغې سره -جبران شو - او کله چې قعدې ته لاړ نو ستاسو څخه د یو تن لومړۍ وینا دې دا وي: التَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ». ثنا، ستاینې او پاکي الله لره دي، اې نبي ! پرتا دې سلام، د الله رحمت او برکتونه وي، پر مونږ او د الله پر نیکو بندګانو دې سلام وي، شاهدي ورکوم چې بې له الله پرته بل معبود نشته او شاهدي ورکوم چې محمد صلی الله علیه وسلم د الله بنده او رسول دی.

[صحیح دی] [مسلم روایت کړی دی]

صحابي ابو موسی الأشعری رضي الله عنه لمونځ وکړ، نو کله چې هغه قعدې ته ورسېده چې تشهد پکې دی، نو شاته یې له لمونځ کوونکو څخه یو سړي وویل: په قرآن کې لمونځ د نیکۍ او زکات سره یو ځای یاد شوی دی، نو کله چې ابو موسی رضي الله عنه له لمانځه څخه فارغ شو مقتدیانو ته یې مخ وروګرځاوه، نو پوښتنه یې ترې وکړه، په تاسو کې چا دا وینا وکړه چې : په قرآن کې لمونځ د نیکۍ او زکات سره یو ځای یاد شوی دی؟! نو خلک چپ شول، او لدوی څخه هېچا خبرې ونه کړې، نو یو ځل بیا یې ترې پوښتنه تکرار کړه، کله چې هېچا ځواب ورنکړ، ابو موسی رضي الله عنه وویل: اې حطانه! کېدی شي تا به ویلي وي! د هغه د جرأت له امله او دا چې هغه ته نږدې و او له هغه سره یې اړیکه وه، او دا چې د هغه تور پورې کول یې نه زوروي، او د دې لپاره چې د دې کار اصلي تر سره کوونکی

اقرار کولو ته اړ باسي، نو حطان انکار وکړ او ويې ويل: يقينا زه وويرېدم چې ته به پرې ما ورټې پدې ګمان چې ما به ويلي وي؛ همدا و چې يو سړي وويل: ما دا خبره کړې ده، او له خير پرته مې بله اراده نه درلوده، نو ابو موسی هغه سړي ته د ښوونې په موخه وويل: آيا تاسو نه پوهيږئ چې په خپلو لمونځونو کې څه ووايئ؟! دا يې په هغه د رد په موخه وويل: بيا ابو موسی خبر ورکړ چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يو ځل هغوی ته خطبه ورکړه، نو هغوی ته يې د هغوی شريعت بيان کړ، او لمونځ يې وروښوده، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: کله مو چې لمونځ کاوه نو صفونه ودروئ او پکې برابر شئ، بيا دې ستاسو څخه يو امامت وکړي، نو کله چې امام تحريمه تکبير وکړ، تاسو هم د هغه په څېر تکبير وکړئ او کله يې چې فاتحه ولوستله او {غير المغضوب عليهم ولا الضالين} [الفاتحة: 7]، ته ورسېده، نو تاسو آمين ووايئ؛ کله مو چې دا کار وکړ الله تعالى به ستاسو دعا قبوله کړي، کله يې چې تکبير وکړ او رکوع يې وکړه، نو تاسو هم تکبير ووايئ او رکوع وکړئ؛ يقينا چې امام ستاسو څخه مخکې رکوع کوي او ستاسو څخه مخکې له رکوع نه پورته کيږي، نو مه ترې مخکې کيږئ؛ ځکه هغه لحظه چې امام پکې ستاسو څخه مخکې رکوع ته تللی او تاسو پکې وروسته پاتې کيږئ، ببرته پدې سره جبرانيږي چې ستاسو څخه مخکې سر پورته کوي او تاسو ترې وروسته پاتې کيږئ، نو دا کمبود په هغې سره جبرانيږي، او د هغه د رکوع په اندازه ستاسو رکوع هم کيږي، او کله چې امام: سمع الله لمن حمده ووايي: نو تاسو ووايئ: اللهم ربنا لك الحمد، يعني اې الله زمونږه ربه! تالره ستاينه ده، کله چې لمونځ کوونکو دا وويل ښکشه چې الله پاک يې دعا او وينا اوري، يقينا چې الله پاک د خپل پيغمبر صلى الله عليه وسلم په ژبه ويلي: سمع الله لمن حمده، يعني الله د هغه چا وينا واورېده چې د هغه ستاينه يې وکړه، بيا چې کله امام تکبير ووايه او سجده يې وکړه، نو پر مقتديانو تکبير ويل او سجده کول دي، يقينا چې امام له دوی څخه مخکې سجده کوي، او له هغوی څخه مخکې له سجدې نه پورته کيږي، نو دا په هغې سره جبرانيږي، او د دوی د سجدې اندازه هم د امام د سجدې په اندازه کيږي، او کله چې د تشهد قعدې ته ورسيږي نو د لمونځ کوونکو لومړ وينا بايد دا وي: "التحيات الطيبات الصلوات لله" نو بادشاهي، بقاء او لويي يوازې الله تعالى لره ښايي، او همدا رنګه ټول پنځه وخته لمونځونه "السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين"، نو له الله تعالى څخه د هر عيب، آفت، نقصان او فساد څخه سلامتيا وغواړئ؛ او خپل رسول صلى الله عليه وسلم په سلام ويلو سره ځانګړی کوو، بيا د الله تعالى په نيکو بندګانو سلام وايو؛ هغوی چې د الله تعالى او د بندګانو واجب حقونه يې ادا کړي دي، بيا ګواهي ورکوو چې له الله پرته په حقه بل معبود نشته، او ګواهي ورکوو پدې چې محمد د الله بنده او رسول دی.

https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/65097